Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38125
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

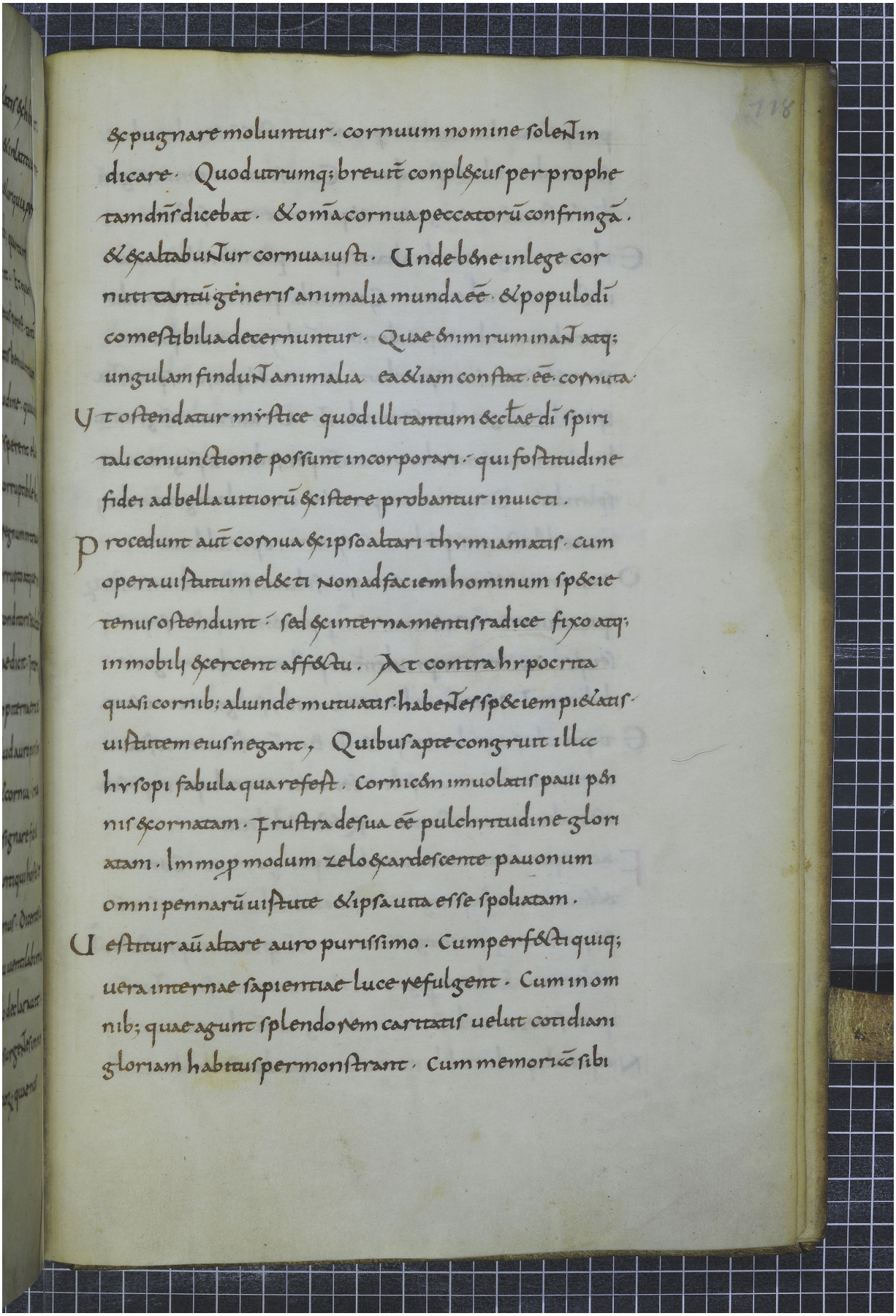

118

& pugnare moliuntur. cornuum nomine solent in
dicare. Quod utrumq; breuit conplecus per prophe
tam dnr dicebat. & omia cornua peccatorum confringam.
& exaltabuntur cornua iusti. Unde bene in lege cor
nuti tantum generis animalia munda ee. & pro populo di
comestibilia decernuntur. Quae enim ruminant atq;
ungulam findunt animalia ea etiam constat ee cornuta.
Ut ostendatur mistice quod illi tantum ecclae di spiri
tali coniunctione possunt incorporari. qui fortitudine
fidei ad bella uitiorum existere probantur inuicti.
Procedunt autem cornua ex ipso altari thymiamatis. cum
operauistutum electi non ad faciem hominum specie
tenus ostendunt. sed et in ternamentis radice fixo atq;
in mobili exercent affectu. At contra hypocrita
quasi cornib; aliunde mutuatis habentes speciem pietatis
uisutem eius negant. Quibus apte congruit illa
hysopi fabula quae refert. Cornicem imuolatis pauii pen
nis exornatam. Frustra de sua ee pulchritudine glori
atam. Immo pro modum zelo exardescente pauonum
omni pennarum uistute & ipsa utta esse spoliatam.
Uestitur autem altare auro purissimo. Cum perfecti quiq;
uera internae sapientiae luce refulgent. Cum in om
nib; quae agunt splendorem caritatis uelut cotidiam
gloriam habitus per monstrant. Cum memoriae sibi